

Er is maar één geluk voor de mens :
zich te geven met volle inzet. (P. Claudel)

In de vrede van Christus ruste

DE HEER

EMIEL FAINGNAERT

echtgenoot van Mevrouw
IVONNE VAN DEN DOOREN

Geboren te St.-Martens-Lierde, op 10 maart 1919
en godvruchtig overleden in de St. Vincentius-
kliniek te Gent, op 10 mei 1980, gesterkt door de
HH. Sakramenten der zieken en de Pauselijke
zegen.

Lid van de H. Barbara.

Oudstrijder N.S.B. 1940-1945.

Bestuurslid van Sport en Nering St.-Martens-
Lierde en verschillende andere sportverenigingen

**De families FAINGNAERT, VAN DEN DOOREN,
DE VUYST en COTTON,**

zijn erkentelijk voor uw blijken van
medeleven in hun rouw en danken U.

Een beste echtgenoot, een zorgzame vader,
een hulpvaardig gebuur, een talentrijke sport-
man, een trouwe vriend : dat is het beeld dat
ons van Emiel Faingnaert zal bijblijven. Het zijn
uiterlijke trekken die dieper verwijzen naar een
gemoeds- en geloofsadel, die wij slechts kunnen
vermoeden.

Zijn bescheidenheid, wanneer het hemzelf be-
trof, zijn spontane goedheid, eerbied en mild-
heid, wanneer het voor - en over anderen ging,
waren er de uitingen van.

Nooit was hem iets te veel voor zijn gezin,
zijn geliefde familie, zijn medebestuurders uit
« Sport en Nering », zijn vrienden « oud-renners »
over wie hij zo graag de herinneringen opdiepte
uit die tijd van toen.

Zijn stiel was voor hem het filmbeeld van zijn
belevissen en hij was fier als hij zijn klanten
kon tevreden maken met zijn primawerk. Intus-
sen kon niemand vermoeden dat ook zijn krach-
ten stilaan werden aangepakt.

Duurbare echtgenote, mijn heengaan zal U het
zwaarst vallen. Heb dank voor die jaren van
gelukkig samenzijn en voor uw jarenlange lief-
devolle zorg gedurende mijn harde lijdensweg.

Krista, ik had liever nog enkele jaren voor U
willen werken, maar het heeft niet mogen zijn.
Zorg goed voor uw Moeder, dat ze mag fier blij-
ven over U, dat zal haar een grote steun zijn.

Familieleden, mijn beste wijkmensen van de
Oude Kerk, mijn vrienden van langs de baan en
in ons verenigingsleven, dank voor uw genegen-
heid en uw aanhankelijkheid. Mocht de Heer U
verder lonen voor al uw medeleven. Uw terug-
denken aan mij weze nu voor mij voortaan een
welgemeend gebed.

De Heer geve hem de eeuwige rust.